

РЕШЕНИЕ

№ 17597

гр. София, 22.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1884** по описа за **2025** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на “ТЕЦ Варна“ ЕАД ,ЕИК[ЕИК], чрез представител по пълномощие адв. С. И. срещу Решение № 5531 от 23.12.2024 г., постановено по НАХД № 4002/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21/13.02.2024г.на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с което на “ТЕЦ Варна“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.76,ал.1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 8 764 000 лева , за извършено нарушение на чл.48, ал.1 от ЗОИК/в редакцията ДВ, бр. 41 от 2015 г./. В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. От съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП. Алтернативно, предвид допуснатите съществени процесуални нарушения се моли след отмяната на обжалваното въззивно решение ,делото да се върне на друг състав на СРС за ново произнасяне. В съдебно заседание, касаторът редовно призован се представлява от адв. И. и адв. Р., които поддържат касационната жалба. Представят писмени бележки и не претендират присъждане на разноски. Ответникът, чрез процесуален представител юрк. С., счита касационната жалба за неоснователна

и моли съда да остави в сила решението на СРС. Не претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че "ТЕЦ Варна" ЕАД е оператор на инсталация по смисъла на ЗОИК и притежавал разрешително за емисии на парникови газове № 174 от 26.04.2018 г., както и открита партида за квоти на оператор в Националния регистър на търговия с квоти за емисии на парникови газове. На основание чл. 36, ал. 1 от ЗОИК за дружеството съществувало задължение да изготвя годишен доклад, съдържащ данните от мониторинга за емисиите на парникови газове, отделени от инсталацията през предходната година. Докладите следвало да се изготвят и верифицират съгласно наредбата по чл. 5, т. 2 и Регламент (ЕС) № 600/2012 и да се представят на изпълнителния директор на ИАОС за проверка и публикуване до 31 март относно емисиите през предходната календарна година. Към 2023 г. за операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове съществувало задължение до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година и верифицирани по посочения ред. "ТЕЦ Варна" ЕАД е предало годишен доклад до ИАОС за емисиите през 2022 г., като съгласно одобрения доклад верифицираните емисии, отделени от инсталацията през 2022 г. били 43 820 t/CO₂e. Предадените от дружеството квоти за емисии на парникови газове от инсталации за 2022 г. към 30.04.2023 г. възлизали на нула.

Въззивният съд е приел за установено, че въз основа на тези констатации бил съставен и процесният АУАН, като дружеството не изпълнило задължението си за предаване на квоти и до съставянето му и до издаването на НП. Според въззивният съд "ТЕЦ Варна" ЕАД е осъществил от обективна страна вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и правилно квалифицирано. Датата на нарушението е определена правилно, тъй като задължението за предаване на квотите е било до 30.04.2023 г. включително, тоест нарушението се явявало извършено в първия работен ден след тази дата, а това е бил 02.05.2023 г.

За да потвърди НП, СРС е приел и че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения като е отхвърлил всички наведени от жалбоподателя възражения като неоснователни. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана отговорността му, тъй като извършването на нарушението е

установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена, като не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Така постановено решение е валидно и допустимо, но неправилно, като същото е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения , довели до нарушение и на материалния закон.

Неправилно СРС е приел в решението си, че са спазени императивните изисквания на нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН като в съставените АУАН и НП се съдържат законоустановените реквизити.

Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. От друга страна, точното посочване на датата на извършване на нарушението безспорно е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното ѝ посочване пречат за извършването на тази проверка.

Въззивният съд безкритично е възприел, посочената в НП дата на извършване на нарушението - 02.05.2023г., която е неправилно определена- арг. чл.183,ал.4 НПК, съответно чл.60,ал.6 ГПК.

Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК към датата на извършване на нарушението (ДВ бр. 41 от 2015г.) предвижда, че операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, и авиационните оператори, са длъжни до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията или в резултат на авиационните дейности през предходната година, верифицирани в съответствие с наредбата по чл. 5, т. 2 или определени в резултат на консервативна оценка на емисии съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 601/2012. Квоти, които вече са били предадени, не могат да бъдат предавани отново.

Безспорно законовото задължение за изпълнение е определено до 30.04.2023 г., но тъй като за 2023г. този срок е изтекъл в неработен ден-неделя, какъвто е бил и 01 май 2023г.(официален празник, неработен ден), то задължението за изпълнение е било дължимо до 02 май 2023 г.вкл.,който е вторник, първия присъствен ден. Описаното в АУАН и НП нарушение се осъществява чрез бездействие, считано от следващия присъствен ден- 03.05.2023г., в който може да се приеме евентуалното осъществяването на административното нарушение.

Както беше посочено датата на извършване на административното нарушение е негов съставомерен признак, относно който следва да има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и в НП, но и да е правилно определена от наказващия орган. Следва да се посочи, и че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извличани по пътя на формалната или правна логика, още по-малко, да бъдат извличани по тълкувателен път от съдържанието на други документи по преписката.

Извършеното съществено процесуално нарушение е от категорията на абсолютните и е основание за отмяна на наказателното постановление, поради което и обсъждането на останалите възражения по същество на спора са безпредметни.

Изложеното налага да се отмени изцяло решението на СРС и да се постанови друго по същество ,с което да се отмени процесното наказателно постановление .

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноси, по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и чл.222,ал.1 АПК във връзка чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 5531 от 23.12.2024г., постановено по НАХД № 4002/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение 13-ти състав, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21/12.02.2024г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите –С., с което на основание чл.76,ал.1 от Закона за ограничаване на изменението на климата на „ТЕЦ Варна,, ЕАД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 8 764 000лева ,за извършено нарушение на чл.48,ал.1 от ЗОИК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.